

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 655/2022-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Ivanou Orosovou, advokátkou, Slovenská 77/42, Gelnica, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoKR/23/2022-1696 z 11. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“). Navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť, vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov konania. Zároveň žiada o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

II.

Skutkové východiská

2. Okresný súd Košice I (ďalej len „okresný súd“) na základe veriteľského návrhu [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (ďalej aj „navrhovateľ“) v poradí prvým uznesením č. k. 26K/21/2018 zo 17. januára 2019 vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľa. Navrhovateľ daroval sťažovateľovi sumu 53 400 eur a neskôr žiadal o vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka z dôvodu údajne neadekvátneho správania. Navrhovateľ postúpil časť svojej jedinej

spornej pohľadávky v sume 30 000 eur na obchodnú spoločnosť [REDAKOVANÉ] zmluvou o postúpení pohľadávky z 1. júna 2018.

3. Sťažovateľ podal proti uvedenému uzneseniu vo výroku o vyhlásení konkurzu odvolanie. V odvolaní namietal, že navrhovateľ účelovo postúpil časť pohľadávky, aby splnil formálne podmienky na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Keďže sťažovateľ nemal žiadnych iných veriteľov, navrhovateľ bol nútený postúpiť časť pohľadávky na [REDAKOVANÉ], ktorá je personálne prepojená s navrhovateľom prostredníctvom [REDAKOVANÉ]. Ten je zakladateľom navrhovateľa a súčasne jediným spoločníkom a konateľom [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľ neuznáva pohľadávku navrhovateľa ani pohľadávku [REDAKOVANÉ], v plnom rozsahu ich popiera a tvrdí, že o nich môže rozhodnúť výlučne civilný súd v sporovom konaní.

4. Krajský súd na základe odvolania dlžníka uznesením zo 14. augusta 2019 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasne uložil súdu posúdiť, či sú splnené predpoklady na vyhlásenie konkurzu, či je daná pluralita veriteľov s prihliadnutím na to, či postúpenie časti pohľadávky pred podaním návrhu na konkurz bolo šikanóznym konaním veriteľa dlžníka a či postup navrhovateľa nie je možné považovať za výkon práva odporujúci dobrým mravom.

5. Okresný súd v poradí druhým uznesením z 20. decembra 2019 vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľa. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľ podal odvolanie, v ktorom opäť poukázal na nesplnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu s dôrazom na umelo vytvorenú pluralitu veriteľov ako jednej z podmienok na vyhlásenie konkurzu.

6. Krajský súd na základe odvolania sťažovateľa uznesením z 29. októbra 2020 zrušil uznesenie o vyhlásení konkurzu a uložil súdu prvej inštancie postupovať v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a následne posúdiť, či sú splnené predpoklady na vyhlásenie konkurzu.

7. Okresný súd uznesením zo 14. decembra 2020 vydaným sudcom JUDr. Júliusom Tóthom opäť uložil dlžníkovi povinnosť do 20 dní od doručenia uznesenia vyjadriť sa k návrhu na vyhlásenie konkurzu a osvedčiť svoju platobnú schopnosť. Súčasne predvolal dlžníka a upovedomil jeho veriteľov o termíne pojednávania na účel osvedčenia platobnej schopnosti dlžníka nariadeného na 9. február 2021.

8. Následne súd prvej inštancie uznesením z 2. júla 2021 povolil veriteľovi [REDAKOVANÉ] pristúpiť do konkurzného konania ako navrhovateľovi v 2. rade. [REDAKOVANÉ] nadobudla zmluvou o postúpení pohľadávky od [REDAKOVANÉ] pohľadávku označenú ako „cestovné“ v sume 745,20 eur, ktorú sťažovateľ neuznáva v celom rozsahu a považuje ju za spornú.

9. V poradí tretím uznesením okresného súdu č. k. 26K/21/2018 z 10. januára 2022 (zverejneným v Obchodnom vestníku č. 9/2022 14. januára 2022) bol vyhlásený konkurz na majetok sťažovateľa. Na základe odvolania sťažovateľa krajský súd sťažnosťou napadnutým rozhodnutím potvrdil uznesenie okresného súdu z 10. januára 2022 vo výroku o vyhlásení konkurzu.

III.

Argumentácia sťažovateľa

10. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Júliusa Tótha. V predmetnej konkurznej veci na súde prvej inštancie bolo uznesenie č. k. 26K/21/2018 zo 14. decembra 2020 vydané práve menovaným sudcom JUDr. Júliusom Tóthom. Podľa sťažovateľa je neprípustné, aby sudca, ktorý vo veci rozhodoval na prvom stupni, v akomkoľvek štádiu konania rozhodoval vo veci aj ako člen senátu odvolacieho súdu.

11. Sťažovateľ považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne a je toho názoru, že v danej konkurznej veci nie sú splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu. Súčasne namieta, že krajský súd sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s jeho podstatnými odvolacími námietkami. Podstatnou odvolacou námietkou bolo, že napriek predloženým dôkazom a uvádzaným skutočnostiam okresný súd nezohľadnil pri svojom rozhodovaní evidentnú snahu navrhovateľa, správcu nadácie [REDAKOVANÉ], a následne aj navrhovateľa v 2. rade poškodiť dlžníka a zabezpečiť vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Je zrejmé, že postup zabezpečenia plurality veriteľov ako podmienky na vyhlásenie konkurzu bol ponechaný na vôli jedinej osoby, ktorou je [REDAKOVANÉ].

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej, a preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde (výrok 1 tohto uznesenia).

V.

Odklad vykonateľnosti

14. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, svoj návrh však nijako neodôvodnil.

15. Podľa § 129 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

16. Odklad vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia je viazaný na dve podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne: (i) hrozba závažnej ujmy a (ii) súlad odloženia vykonateľnosti s verejným záujmom. Sťažovateľ hrozbou závažnej ujmy v ústavnej sťažnosti vôbec neargumentuje a netvrdí ani existenciu okolností hodných osobitého zreteľa, pre ktoré by mal ústavný súd tomuto návrhu vyhovieť. Právomoc rozhodnúť podľa § 129 zákona o ústavnom súde rozhodnúť je podmienená návrhom, preto pokiaľ tento nie je odôvodnený, ústavný súd nemôže dôvody odkladu vykonateľnosti dotvárať vlastnými úvahami namiesto sťažovateľa. Z uvedeného dôvodu ústavný súd návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia nevyhovел (výrok 2 tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2022

Peter Straka
predseda senátu